

Forfatter: Rode, Helge

Titel: Aften ved Kristianiafjorden

Citation: Rode, Helge: "Aften ved Kristianiafjorden", i Rode, Helge: *Ariel. En Digtsamling*, 1914, s. 120. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-rode_04-shoot-workid61108.pdf (tilgået 04. december 2021)

Anvendt udgave: Ariel. En Digtsamling

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

AFTEN VED KRISTIANIAFJORDEN.

⌘ De hvide Baade skinner, lig en Sommerfuglestimlen
paa Fjordens blanke Flade af Sølv og Perlemor.
Den faar sin Glans af Lyset og gaar i Et med Himlen,
for Himlen er et Lyshav og den, en Himmelfjord.

⌘ Det røde Hus paa Øen blev ved Aftensolens Naade
tændt luende i Brand og det sænker nu sin Glød
ned i de blide Vande iblandt de hvide Baade,
og varsomt værner Fjorden, hvad den tager i sit Skød.

⌘ De nære Bjerges Bølger, blaaner bort i det Fjerne,
hensvindende i Himlens og Havets Perleskær,
men dybt i Rummet blomstrer nu den rige Sommerstjerne,
mens Byens Lygter kogler, kommer Stjernen ganske nær.

⌘ Jeg øjner noget ældet ved dette nye Møde
med en Skønhed, der er ung, som en udødelig Gud.
Det er de svundne Tider og de Venner, som døde,
der skimtes nu i Skyggerne som Pletter og som Brud.

121

⌘ Men Sommernattens Glød og ufattelige Hvidhed
— endnu er Sjælen aaben for dens Sang og dens Brod.
Den stille Storm af Higen i denne vilde Blidhed
er endnu i mit Hjerte — min Trang og min Lod!

⌘ Der lyser Skær af Flammer, som ej tilhører Jorden
og fjerne dybe Røster vil besætte min Mund.
Jeg gløder i en Skønhed, der kommer dybt fra Fjorden,
som laa min Ungdoms Længsel og brændte paa dens Bund.